

Пародии
От Стефан К. Робев

В ПАМЕТ НА ДИНЯТА

По Ch. Baudelaire

Самотникът на път понявга се разхлажда
Със сочен динен къс без вилица и нож,
Спокоен и честит засища своята жажда,
Закупил вкусен плод с последния си грош.

А динята преди царуваше в бостана
Над пъпешите безброй със лъскави глави,
Обезчестена днес тя плаче изтерзана
И алената плът безропотно кърви...

По Николай Лилилев

Не зная този път извежда
Ли от бостаните навън,
Но диня ям дори на сън,
Обвзет от обич и надежда.

О, миг божествен, миг тържествен
За динята с червена плът,
Поела своя звезден път
В корема ми голям и честен!

По Edgar Allan Poe

В късна нощ веднъж отдавна
Уморен ядах аз бавно
Диня вкусна, сладка, славна –
Вид изчезнал вече тук,
Но докле ядах разсеян,
В самота и сън обвеян,
Чух внезапен ненадеен
Бавен тих неясен звук
“Гост”, казах си аз разсеян,
сепнат от внезапний звук,
“Динята ще ям със друг”.

По поета Любомир Левчев

Пред мен е динята –
Стихийна и партийна,
Червена тя е,
Ярка, героична,
На вид е мека,
Но на вкус отлична...
Простряна е
Безмълвна, бездиханна,
От своите приятели заклана.

За динята аз няма да жалея,
За динята аз песен ще запея
И ще мечтая в бъдещето взрян,
А на надгробната й плоча
Една чекия стара ще наточа
За новия бостан.